

CẢM NHẬN TÁC PHẨM MÂY VÀ SÓNG CỦA TA-GO

1. Dàn ý phân tích tác phẩm *Mây và sóng* của Ta-go

a. Mở bài:

- R.Ta-go (1861-1941) là nhà thơ lớn nhất của Ấn Độ, nửa đầu thế kỉ XX.
- Ông sinh ra và lớn lên ở Can-cut-ta, Ben-gan, có năng khiếu văn chương và sáng tác rất sớm.
- Là người sôi nổi, nhiệt thành, ông say mê tham gia các hoạt động chính trị xã hội.
- Sự nghiệp sáng tác đồ sộ, đa dạng (thơ ca, tiểu thuyết, truyện ngắn, kịch, tranh nghệ thuật...).
- “*Mây và sóng*” in trong tập “*Trẻ thơ*”, xuất bản năm 1909 bằng tiếng Ben-gan. Sau này, tác giả tự dịch sang tiếng Anh, in trong tập *Trăng non*, xuất bản năm 1915. Nội dung ca ngợi tình mẫu tử thiêng liêng, bất diệt.

b. Thân bài:

- Những câu chuyện tưởng tượng kì diệu của cậu bé kể cho mẹ nghe:
 - + Câu chuyện thứ nhất: *Mây* rủ cậu bé đi chơi xa.
 - + Những người sống trên *mây* khoe với cậu bé cuộc sống tự do rong chơi suốt cả ngày, được đi khắp nơi, đến cả những chốn có bình minh vàng và vàng trắng bạc.
 - + Rủ rê và hướng dẫn cậu bé cách đi: ... đưa tay lên trời, cậu sẽ được nhấc bổng lên tận tầng *mây*.
 - + Thái độ của cậu bé: thích thú nhưng băn khoăn vì: Làm sao có thể rời mẹ mà đến được? Nghĩ ra trò chơi thay thế: Con là *mây* và mẹ sẽ là mặt trăng. Hai tay con ôm lấy mẹ, và mái nhà ta sẽ là bầu trời xanh thẳm.
 - + Câu chuyện thứ hai: *Sóng* rủ cậu bé đi chơi.
 - + Những người sống trong *sóng* khoe với cậu bé cuộc sống đầy thú vị: ca hát từ sáng sớm cho đến hoàng hôn... ngao du nơi này nơi nọ mà không biết từng đến nơi nao.
 - + Rủ rê và hướng dẫn cậu bé: Hãy đến rìa biển cá, nhắm nghiền mắt lại, cậu sẽ được làn *sóng* nâng đi.
 - + Thái độ của cậu bé: phân vân, do dự vì làm sao có thể rời mẹ mà đi, được? Nghĩ ra trò chơi thay thế: Con là *sóng* và mẹ là bến bờ kì lạ...
- Tình mẫu tử thiêng liêng, bất diệt:
 - + Nhà thơ đã mượn những hình ảnh tuyệt đẹp và vĩnh hằng của thiên nhiên để so sánh với tình cảm mẹ con ruột thịt, khẳng định tình mẫu tử là không gì thay thế được.
 - + Nêu lên quy luật của tình mẫu tử: với con, mẹ là tất cả và đối với người mẹ thì con là tất cả. Tình mẹ con hiện diện khắp nơi trên trái đất này và đó là cội nguồn của sự sống bất diệt.

c. Kết bài:

- Bài thơ “*Mây và Sóng*” ghi đậm dấu ấn trong lòng người đọc vì tác giả đã sử dụng những hình ảnh thiên nhiên tuyệt đẹp và gửi gắm vào trong đó những ý nghĩa tượng trưng sâu sắc.

- Bài thơ chấp cánh cho trí tưởng tượng của tuổi thơ bay bổng đồng thời cũng là bài học thấm thía cho tất cả mọi lứa tuổi: hạnh phúc đích thực chính là những tình cảm yêu thương chân thành, tha thiết nhất quanh ta.

2. Em hãy bình giảng về văn bản **Mây và sóng**

Trong kho tàng văn học của nhân loại đã có biết bao tác phẩm viết về tình cảm gia đình. Ta đã biết những tác phẩm như Bếp lửa, Khúc hát ru những em bé lớn trên lưng mẹ, Con cò... Bên cạnh những tác phẩm rất quen thuộc đó còn có bài thơ Mây và sóng của Ta-go - một tác phẩm thơ nói lên tình mẫu tử bao la, rộng lớn của một đại thi hào Ấn Độ. Trò chơi của những người sống trên mây và sóng thật thú vị, không gì tả nổi, hấp dẫn đến lạ kì.

Mây, trăng, sóng, bờ biển đều đã thể hiện lên trò chơi của em nhưng trong đó lại có cả mẹ. Ở đây, thiên nhiên rộng lớn, kì ảo, thơ mộng vẫn hiện lên. Nó còn hiện lên đậm nét hơn nữa qua tình cảm của em bé với mẹ. Em sẽ lấy đôi tay choàng lên người mẹ. Rồi sẽ lăn, lăn, lăn mãi cùng tiếng cười vỡ tan vào lòng mẹ. Tình cảm ấy thật sâu đậm, thật thiết tha. Và chắc chắn rằng nó sẽ kéo dài từ bình minh đến tối.

Nổi bật hẳn lên trong phần hai cũng như là một điểm nhấn cho toàn bộ tác phẩm chính là câu thơ và không ai trên thế gian này biết mẹ con ta ở chốn nào. Tại sao em bé lại nói như vậy, đó là bởi em tin chắc rằng tình cảm giữa em và người mẹ sẽ ở khắp mọi nơi, mọi chốn. Tình cảm ấy sâu sắc đến mức không ai có thể hiểu hết được. Tình mẫu tử là thiêng liêng, bất diệt, hòa cả vào trong thiên nhiên bao la, thơ mộng.

Hai cảnh là hai lời thoại. Mỗi lời thoại là một đợt sóng cảm xúc trào dâng trong lòng em bé, lần sau cao hơn lần trước. Đây không phải là sự thổ lộ tình cảm bình thường mà là sự thổ lộ tình cảm trong tình huống có thử thách. Phải trải qua những thử thách khác nhau thì tình thương yêu mẹ của em bé mới được thể hiện trọn vẹn.

Cái hay của trò chơi là ở chỗ đó. Các bạn sóng và các bạn mây chỉ đi chơi một mình thôi mà không nghĩ đến mẹ của họ, còn em bé, chắc em cũng muốn đi chơi quá chứ. Nhưng phải cùng với mẹ cơ!

Tình mẹ con hòa quyện vào nhau, không tách rời nhau. Em không thể nào thiếu mẹ cũng như mẹ cũng không thể nào thiếu em. Tình mẹ con bao trùm tất cả, có mặt muôn nơi đến mức "không ai trên đời này biết được là mẹ con ta đang ở đâu". Bởi lẽ, ở đâu có mẹ, ở đó có con; ở đâu có con, ở đó có bóng hình mẹ.

Tình mẹ con - tình mẫu tử từ giấc mơ bước ra cuộc đời, rồi lại từ cuộc đời ẩn tàng vào tâm tưởng, vào suy tư, vào các trò chơi để cho người mẹ quanh năm vất vả thêm được niềm vui và thêm nụ cười. Tình mẫu tử từ xa xưa hiện về trong hiện tại, tình mẫu tử từ hiện tại lan tỏa tới tương lai. Nó được lồng trong các trò chơi về mây và về sóng và ở mọi lĩnh vực,...

Cùng với đó, Ta-go đã tinh tế chọn ra những hình ảnh mây, trăng, sóng, bờ biển để làm biểu tượng cho thiên nhiên. Những hình ảnh biểu tượng đó được nhân hóa lên có tâm hồn, tiếng nói khiến cho chúng thêm phần sống động trước mắt người đọc. Giọng điệu thiết tha, sâu sắc của một người con với mẹ của mình.

Tác phẩm Mây và sóng của Ta-go tựa như một bài ca. Bài ca ấy cho người đọc thấu hiểu rằng tình mẫu tử là thiêng liêng, bất diệt. Đồng thời nó cũng nhắc nhở mỗi người trong chúng ta về cuộc đời bao giờ cũng có những cám dỗ, điều quan trọng là ta phải biết vượt qua nó. Một trong những động lực giúp ta biết vượt qua chính là tình cảm của người mẹ dành cho ta. Với những điều đó, tác phẩm đã để lại những tình cảm sâu đậm trong lòng người đọc.

3. Bài văn cảm nhận về tác phẩm **Mây và sóng**

Hãy lắng nghe tiếng thơ ngọt ngào như tiếng hát của Ta-go, đại thi hào của Ấn Độ. Năm 1913, với tập "Thơ Dân", ông được giải thưởng Nô-ben về văn chương. Thơ của Ta-go là "bài ca về tình nhân ái", là "ước mơ và khát vọng về tự do, hạnh phúc". Thế giới thơ của Ta-go đã dành cho "miền thơ ấu" một vị trí âm áp và sang trọng, hồn nhiên và đậm đà.

Bài thơ "Mây và Sóng" nói về tình yêu mẹ và mơ ước kì diệu của tuổi thơ. Nó là bài thơ kiệt tác rút trong tập "Trăng non" (1915) của thi hào. Bài thơ mang sắc điệu trữ tình như một khúc đồng dao thể hiện niềm giao cảm thần tiên của tâm hồn tuổi thơ với mây và sóng, với thiên nhiên kì diệu.

Qua lời miêu tả dễ thương của em bé ta có thể cảm nhận được những lời mời gọi rất cuốn hút và lôi cuốn đối với cả một người lớn cũng dễ bị thu hút còn đối với một đứa trẻ thì nó lại càng thu hút hơn khi mà các bé đang ở tuổi tò mò luôn thích khám phá mọi thứ xung quanh. Nào là đến với thế giới ấy sẽ được thỏa sức chơi cả ngày từ khi thức dậy đến lúc chiều tà nào là chơi với buổi sớm mai vàng nào là chơi với «vàng trắng bạc» nào là được hát từ sáng sớm đến tối được ngao du khắp thiên hạ thật là thích khi mà được đến với thế giới đó.

Những câu thơ nhí nhảnh cho thấy trí tưởng tượng phong phú và thật là dễ thương của em bé. Chắc có lẽ lúc này em đang ngước lên bầu trời trong xanh và nhìn những đám mây trắng đang nhởn nhơ và suy nghĩ một cách hết sức trẻ con. Cuộc sống thật tự do và tự tại khi được chơi đùa với các bạn cả ngày mà không chán. Trên đó chắc hẳn sẽ có tất cả mọi thứ nhưng mà chắc chắn sẽ không có mẹ.

Tính độc đáo của bài thơ là hai mẫu đối thoại giữa em bé với mây, giữa em bé với sóng, đan xen vào lời con thủ thỉ với mẹ hiền. Một bài thơ trong sáng, hồn hậu của Ta-go nói về miền ấu thơ. Yêu thiên nhiên, sống hồn nhiên thích phiêu lưu mạo hiểm, trí tưởng tượng phong phú, hiếu thảo... là đời sống tinh thần và tâm hồn tuổi thơ. Em bé được nói trong Mây và Sóng rất yêu thương mẹ hiền.

Những người trong sóng ngày đêm hát cả ngày ngao du đây đó. Họ mời em bé đến chơi, em cũng hỏi làm thế nào có thể đến được với họ. Họ trả lời em hãy đến bên bờ biển nhắm mắt lại là họ sẽ đưa em đi. Nhưng nghĩ đến mẹ em lại quyết định ở với mẹ. Họ chỉ cười rồi bỏ đi, em bé lại nảy ra một trò chơi mới. Trong trò chơi đó em sẽ là sóng còn mẹ là biển. Em sẽ lăn mãi vào lòng mẹ vào vổ vào gối mẹ cười giòn tan.

Hơn thế nữa, trong trò chơi của đứa trẻ, con sẽ là mây, mẹ sẽ là trăng, mái nhà sẽ là bầu trời xanh thẳm; con là sóng, mẹ sẽ là bến bờ kì lạ với hành động "hai bàn tay con ôm lấy mẹ", "con lăn, lăn, lăn mãi rồi sẽ cười vang vỡ tan vào lòng mẹ" đã gọi cho ta niềm hoan, vui sướng của đứa trẻ khi được ở cùng mẹ.

Hạnh phúc giản đơn của chúng chỉ là được mẹ nâng niu, ôm ấp trong sự bao dung như cái bến bờ kì lạ mà con sóng lăn vào. Câu thơ cuối đã mang tới cho người đọc nhiều suy ngẫm "Và không ai trên thế gian này biết mẹ con ta ở chốn nào". Câu thơ vang lên như một lời khẳng định mẹ con ta ở khắp mọi nơi, không ai có thể chia lìa, cũng có nghĩa tình mẫu tử thiêng liêng luôn tồn tại ở khắp mọi nơi trên thế gian này.

Với hình thức đối thoại lồng trong lời kể của em bé, qua những hình ảnh thiên nhiên giàu ý nghĩa tượng trưng, bài thơ Mây và sóng của Ta-go đã ca ngợi tình mẫu tử thiêng liêng, bất diệt.